

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/454/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612207231
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612207231.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: M. A. Q., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Y. 5, B., zastúpeného K. A., s. r. o., so sídlom Y. 5, B., D. : 36 XXX XXX proti odporcom : 1/ O. B., bytom X., J. V. 70X/XX, 2/ V. B., bytom X., J. V. XXX/XX, zastúpených JUDr. T. C., advokátom v E., J. A. X/A, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. T. C., advokátom v E., J. A. X/A ako vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1/, 2/, o zaplatenie sumy 739,41 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 28. februára 2013, č.k. 4C/100/2012-130, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 17,77 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. T. C., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS : 8280112, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcom 1/, 2/ náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v sume 166,02 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 199,56 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporcom 1/, 2/ zaplatenia sumy 739,41 Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 390,87 Eur od 29.03.2007 do zaplatenia a zo sumy 348,54 Eur od 29.03.2007 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že s účinnosťou od 01.01.2006 došlo zrušením bez likvidácie k zániku spoločnosti, ktorá bola účastníkom zmluvného vzťahu, pričom imanie zanikajúcej spoločnosti prešlo na spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok, ktorá sa v dôsledku zlúčenia stala právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti, tak ako je uvedené vo výpise z obchodného registra postupcu. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2007 medzi postupcom a M. A. Q. s.r.o. postúpil postupca na neho pohľadávku voči odporcovi. Dňa 28.06.2004 bola uzatvorená Zmluva č. 1888697, 1888697. Platne uzatvorenou zmluvou sa odporca zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Odporca si túto zmluvnú povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlhoval sumu pozostávajúcu z neuhradených dlžných splátok v celkovej výške 739,41 Eur. Odporca 2/ uznal uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Odporca 2/ týmto pristúpil k záväzku podľa § 533 a nasl. Zák. 40/1964 Zb. Zároveň uznal aj náklady inkasného konania, ktoré si v tomto konaní neuplatňuje. Keďže odporca si svoj záväzok zo zmluvy neplnil riadne a včas, uplatňuje si navrhovateľ zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 29.03.2007, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Dlžná suma 739,41 Eur pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 739,41 Eur. Právny zástupca odporcov 1/ a 2/ a vedľajšieho účastníka k návrhu uviedol, že ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Považujú

za dôležité poukázať predovšetkým na prvotný právny titul, na zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.06.2004, uzatvorenú s pôvodným veriteľom Slovenské kreditné karty, a.s., v ktorej sa nachádzajú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky a súčasne nesúlad so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, predovšetkým s jeho ustanoveniami § 4, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z.). Veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (§4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z.). Právne súd prvého stupňa poukázal na § 2 písm. b), § 4 ods. 2 písm. a), ods.4 písm. a) a ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj § 101, § 103, § 533, §37 ods. 1, § 588 a § 110 ods. 1 Obč. zákonníka. Súd prvého stupňa na základe výsledkov vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je podaný dôvodne. Súd vychádzal z toho, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi účastníkmi nie je sporné, že právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa 1/ uzavreli dňa 28.06.2004 zmluvu o úvere formou úverovej karty s úverovým limitom 15 000 Sk (497,91 Eur) č. 0001888697. Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že odporkyňa 1/ na základe zmluvy čerpala sumu 17 090,53 Sk (567,30 Eur). Z výpovede odporkyne 1/ tiež vyplýva, že úver čerpala aj splácala do určitej doby. Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že odporkyňa 1/ úver riadne nespĺcala, preto navrhovateľ dňa 17.05.2005 vyhlásil pohľadávku voči nej za splatnú. Predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.03.2007 bola už aj pohľadávka voči odporkyne 1/. Odporkyňa 1/ vzniesla prostredníctvom právneho zástupcu námietku premlčania žalovaného nároku, preto súd prvého stupňa návrh navrhovateľa proti nej v celom rozsahu zamietol a ostatnými skutočnosťami tvrdenými odporkyňou 1/ a právnym zástupcom vedľajšieho účastníka sa už z týchto dôvodov nezaoberal. Proti odporcovi 2/ podal navrhovateľ návrh z dôvodu, že odporca 2/ mal dňa 24.03.2010 pristúpiť k záväzku odporkyne 1/ a uznať dlh voči navrhovateľovi. Súd dospel k záveru, že návrh proti odporcovi 2/ nie je podaný dôvodne, odporca 2/ nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný, pretože pristúpenie k záväzku odporkyne 1/, ktoré mal urobiť odporca 2/ dňa 24.03.2010 nie je možné považovať za platný právny úkon. Keďže odporca 2/ platne nepristúpil k záväzku odporkyne 1/, nestal sa popri odporkyne 1/ dlžníkom, dlh mu nevznikol a nemohol ho platne uznať. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že medzi navrhovateľom a odporcom 2/ uzavretím Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku záväzkovo-právny vzťah nevznikol, odporca 2/ teda nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný, a preto súd prvého stupňa návrh proti nemu ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania odporcov 1/ a 2/ súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že odporcom 1/ a 2/, ktorí boli v konaní plne úspešní, priznal náhradu jeho trov spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia odporcov 1/ a 2/ pozostávajú z: odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v sume 51,45 Eur (podľa § 153 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku bola odmena za úkon priznaná len raz, hoci ide o prevzatie a prípravu zastúpenia u dvoch osôb, pretože bola uplatnená len v sume 51,45 Eur), odmeny za účasť na pojednávaní dňa 28.02.2013 v sume 51,45 Eur (podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 2 x 51,45 Eur znížená na polovicu v dôsledku zastupovania viacerých osôb na tom istom pojednávaní), režijného paušálu 2 x 7,81 Eur, náhrady hotových výdavkov za cestovné na pojednávanie dňa 28.02.2013 na trase Lučenec - Partizánske a späť motorovým vozidlom (280 km pri základnej náhrade 0,183 Eur/km, spotrebe 6,5 l/100 km a cene paliva 1,44 Eur / l v sume 77,45 Eur) . Keďže z vyčíslenia trov vyplýva, že právny zástupca sa zúčastnil ďalších pojednávaní a uplatňuje si len 1/3 cestovných výdavkov, s poukazom na tú skutočnosť, že v tomto konaní zastupoval ako odporcov 1/ a 2/, tak aj vedľajšieho účastníka, súd priznal odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania vo výške 1/6 skutočných hotových výdavkov (t.j. 1/3 x 50%), v sume 25,82 Eur, náhrady za stratu času za 10 polhodín po 13,01 Eur znížených z dôvodu, že sa právny zástupca zúčastnil aj ďalších pojednávaní a z dôvodu, že zastupoval ako odporcov 1/ a 2/, tak aj vedľajšieho účastníka, na 1/6 náhrady za stratu času (t.j. 1/3 x 50%), v sume 21,68 Eur. Spolu súd prvého stupňa priznal odporcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v sume 166,02 Eur. Súd nepriznal odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania za vyjadrenie zo dňa 12.02.2013, pretože právny zástupca prevzal zastupovanie odporcov 1/ a 2/ až dňa 25.02.2013. O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval v konaní na strane odporcov, ktorí boli v konaní plne úspešní, priznal náhradu trov spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z: odmeny za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom v sume 51,45 Eur, odmeny za písomné vyjadrenie k veci zo dňa 12.02.2013 v sume 51,45 Eur, odmeny za účasť na pojednávaní dňa 28.02.2013 v sume 25,73 Eur (podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 51,45 Eur znížená na polovicu v dôsledku zastupovania viacerých osôb na tom istom

pojednávani), režijného paušálu 3 x 7,81 Eur, náhrady hotových výdavkov za cestovné na pojednávanie dňa 28.02.2013 na trase Lučenec - Partizánske a späť motorovým vozidlom (280 km pri základnej náhrade 0,183 Eur/km, spotrebe 6,5 l/100 km a cene paliva 1,44 Eur / l v sume 77,45 Eur). Keďže z vyčíslenia trov vyplýva, že právny zástupca sa zúčastnil ďalších pojednávani a uplatňuje si len 1/3 cestovných výdavkov, s poukazom na tú skutočnosť, že v tomto konaní zastupoval ako odporcov 1/ a 2/, tak aj vedľajšieho účastníka, súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 1/6 skutočných hotových výdavkov (t.j. 1/3 x 50%), v sume 25,82 Eur, náhrady za stratu času za 10 polhodín po 13,01 Eur znížených z dôvodu, že sa právny zástupca zúčastnil aj ďalších pojednávani a z dôvodu, že zastupoval ako odporcov 1/ a 2/, tak aj vedľajšieho účastníka, na 1/6 náhrady za stratu času (t.j. 1/3 x 50%), v sume 21,68 Eur. Spolu súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania v sume 199,56 Eur.

Proti tomuto uzneseniu, a to len vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 21,32 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,54 Eur. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach označil za účelovú, nelogickú až absurdnú. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbrani". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal proti odporcom 1/ a 2/ zaplataenia žalovanej sumy 739,41 Eur s príslušenstvom. Dôvodom zamietnutia návrhu bolo premlčanie žalovaného nároku a tá skutočnosť, že odporca 2/ nie je v konaní pasívne legitimovaný, pretože pristúpenie k záväzku odporkyne 1/, ktoré mal odporca urobiť dňa 24.03.2010, nie je možné považovať za platný právny úkon.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ako to aj správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa.

Z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci vyplýva, že navrhovateľom podaný návrh bol súdom prvého stupňa zamietnutý, a preto úspešným odporcom 1/ a 2/ patrí podľa § 142 ods. 1 O.s.p. náhrada trov konania. V dôsledku toho je povinný znášať náhradu trov konania navrhovateľ, ktoré vznikli odporcom 1/ a 2/, tak aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcov), čím mu v prípade úspechu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, vo veci podal vyjadrenie (dňa 12.02.2013), zúčastnil sa pojednávania dňa 28.02.2013, čím mu vznikli aj hotové výdavky spojené s cestovným a právo na náhradu za stratu času.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1/ a 2/ náhradu trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka bola súdom prvého stupňa v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyčíslená a priznaná v správnej výške.

Odvolací súd na základe uvedeného uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 17,77 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 199,56 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 19,92 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 9,96 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 22.07.2013 + režijný paušál 7,81 Eur, t.j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 17,77 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .